

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXXII.

Vydána dne 19. března 1920.

Obsah: (Čís. 151.—155.) 151. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 24. července 1919, čís. 462 Sb. z. a n., o propůjčování míst legionářům. — 152. Nařízení, jímž se upravuje soudnictví a rozšiřuje působnost zákonů a nařízení z oboru soukromého práva a soudní správy v územích postoupených Československé republice podle mírových smluv. — 153. Nařízení, kterým se stanoví nejvyšší cena chleba na Moravě. — 154. Nařízení obsahující prováděcí předpisy k některým ustanovením zákona ze dne 7. října 1919, čís. 541 Sb. z. a n., a k zákonu ze dne 18. prosince 1919, čís. 25 Sb. z. a n. z r. 1920 (novele). — 155. Nařízení, kterým se zrušuje § 17 nařízení ze dne 28. srpna 1919, čís. 102 z. a n. z. pro markrabství Moravské, o úpravě vztahů mezi námezdními mlýny a pěstiteli obilnin při mletí, šrotování a čištění obilí.

Čís. 151.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. března 1920,

jímž se provádí zákon ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n., o propůjčování míst legionářům.

I. Služba ztrávená v československých legiích, její trvání a započtení (k § 1 zákona).

Článek 1.

Služba ztrávená v československých legiích počítá se všem legionářům bez rozdílu, ku které kategorii státních zaměstnanců náleží, trojnásobně do služební doby dle § 37 služební pragmatiky, rozhodně pro určení služebního pořadí v příslušné hodnostní třídě, jmenováním nabytých, dále do postupu do vyšších stupňů platových i do postupu časového; konečně pro dosažení starobních přídavků a pro odůvodnění nároků na pensi, jakož i pro vyměření požitků penzijních.

Článek 2.

Služba v legiích počíná, je-li tu písemná přihláška, kterou se kdo dobrovolně zavázal ihned a bezpodmínečně se zbraní v ruce bojovat za osvobození československého národa, datem této přihlášky; přihlášku nahraňuje písemné potvrzení orgánu ku přijímání přihlášek oprávněného, že se legionář řádně u něho přihlásil. Orgány tyto byly: Československá Národní Rada v Paříži a její odbočky a kanceláře v Rusku, Itálii, Americe a Anglii a jim podléhající dobrovolnické organizace. Datum pravoplatné přihlášky nebo ji nahrazujícího potvrzení přijímajícího orgánu budiž ověřeno výpisem z úředních záznamů nebo archivních listin příslušné legie.

Kde nelze zjistiti den přihlášky, nebo nebyla-li tato vůbec podána, počítá se služba v legiích ode dne skutečného nastoupení služby.

Služba v legiích končí:

- a) dnem 31. prosince 1919 u těch, kteří tohoto dne byli v činné službě vojenské s výjimkou legionářů v té době ještě v Rusku meškajících;
- b) dnem řádného propuštění z legie, nebo dnem přeložení do neaktivity legionáře, stalo-li se před 31. prosincem 1919;
- c) dnem návratu na území Československé republiky u těch legionářů, kterým z vojensko-služebních důvodů bylo nebo bude možno vrátiti se z Ruska teprve po 31. prosinci 1919, pokud tento návrat nebyl oddálen jejich zaviněním, nebo přidělením v nějakém služebním postavení, nevyplyvajícím přímo z jejich poměru legionářského.

V případech, kde služba legionářská byla přerušena udělením trvalé nebo delší dočasné dovolené, zajetím atd., rozhoduje ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií), zdaž a kolik možno započísti z této doby do služby legionářské.

Článek 3.

Služební doba započítá se podle počtu kalendářních měsíců, při čemž neúplný měsíc jest počítati za celý.

Trojnásobné započtení legionářské služby nutno považovati za maximum a platí v plné míře pouze pro ty legionáře, kteří před svým vstupem do československých legií ještě nebyli ve státní neb jiné veřejné službě a nemají tudíž nároků na základě jiných zákonných předpisů na započtení, po případě zvýšené započtení své služby vojenské. Pro legionáře, kteří v takových službách byli již před svou službou legionářskou a kterým se doba trvání jejich vojenské povinnosti počítala do skutečné služby, připočítává se služba v legiích pouze dvakrát k celkové době služební.

- a) Pro ty legionáře, kteří byli již před svým vstupem do legií ve státní službě, nebo kteří do dne vyhlášení zákona byli do ní přijati, vstu-

pují v platnost výhody podle tohoto zákona co do doby do 31. srpna 1919 v legiích ztrávené dnem vyhlášení tohoto zákona, t. j. dnem 7. srpna 1919. Doba legionářská po 31. srpnu 1919 započitatelná dle tohoto zákona vpočítá se dnem skončení jejich legionářské služby dle postupových předpisů té doby pro státní zaměstnance platných.

Legionářům, kteří mají nárok na připočtení válečných půlletí podle zákona ze dne 23. července 1919, čís. 457 Sb. z. a n., odečte se pro postup do vyšších požitků z trojnásobku služby v legiích, spadající do téhož kalendářního roku, za který jim bylo připočteno válečné půlletí, jedna polovina z každého započitatelného měsíce, takže služba legionářská pro týž válečný rok se jim započítává pouze dva a půlkrát, t. j. ke skutečné službě se připočte pouze jeden a půlkrát. Obdobně legionářům, kteří mají nárok na připočtení válečného roku pro vyměření požitků pensijních podle nařízení ministerstva zeměbrany ze dne 10. prosince 1915, čís. 362 ř. z., započte se v témže kalendářním roce jejich služba v legiích pouze dvakrát (tedy připočte se pouze jednou).

- b) Pro ty legionáře, kteří byli přijati do služby státní mezi 7. a 31. srpnem 1919, započítá se s účinností dnem nastoupení služby legionářská doba dle postupových předpisů v té době platných pro státní službu.

Pro legionáře, kteří byli nebo budou přijati od 1. září 1919, započítá se s účinností dnem nastoupení služby veškerá legionářská doba dle zákona ze dne 7. října 1919, čís. 541 Sb. z. a n., a dle norem na základě tohoto zákona vydaných.

- c) Čekatelům na místa úřednická (zatímním a suplujícím profesorům) přiznávají se výhody dle tohoto zákona toliko pro zvýšení adjuta, odpovídající vyšším platovým stupňům téže hodnotní třídy, dle které adjutum jim přísluší.

Ostatním provisorním zaměstnancům přísluší po dobu provisoria požitky dle příslušných platových norem, zvýšené o částku, odpovídající započitatelné době legionářské.

Po jmenování definitivními započítá se jim celková doba legionářská dle článku 1.

- d) Legionáři, jichž časový postup dle započitatelné doby legionářské nemohl by dnem 7. srpna 1919 nebo pozdějším dnem skončení jejich legionářské služby nastati v plné míře z toho důvodu, že není splněna podmínka složení odborné zkoušky ve smyslu § 51, odst. 3., služební pragmatiky, postoupí,

vykonají-li zkoušku do lhůty příslušným centrálním úřadem jim povolené, se zpětnou účinností ode dne 7. srpna 1919, resp. ode dne skončení jejich legionářské služby, a budou zařaděni se započítáním legionářské doby tak, jako kdyby zkoušku tu byli složili v předepsané lhůtě.

- e) Výhody dle tohoto zákona poskytují se na přihlášku, doloženou příslušným potvrzením ministerstva Národní obrany (kanceláře Československých legií) bez uhrazování případných statutárních příspěvků. Doplatky z tohoto zákona za dobu před 7. srpnem 1919, resp. přede dnem ukončení legionářské služby, se neposkytují.

Článek 4.

Ohledně zaměstnanců v jiných veřejných službách budiž postupováno obdobně podle zásad uvedených v článku 1. až 3. jmenovitě se zřetelem ku připočteným válečným letům a k jich případným novým úpravám platovým a postupovým.

II. Přiznání charakteru legionáře (k § 2).

Článek 5.

Službě ve zbraní je na roveň postavena služba politická, propagační, služba v závodech na obranu, učitelská a pod., která výslovným ustanovením kompetentních úřadů zahraničního hnutí (t. j. Československou Národní Radou v Paříži a jejími odbočkami a kancelářemi v Rusku, Itálii, Americe a Anglii) za takovou byla prohlášena, ale jen tehdy, přihlásil-li se dotyčný ke službě ve zbraní ve smyslu článku 2. tohoto nařízení.

Článek 6.

Potvrzení o tom, kdo je legionářem, vydává ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií) na žádost, kterou legionáři dosud aktivně sloužící podají služební cestou svého velitelství, legionáři do neaktivity přeložení nebo demobilisovaní přímo.

V žádosti dlužno uvést:

- U žadatelů, kteří byli zařazeni do určité legionářské formace, datum přihlášky a orgán k přijímání přihlášek oprávněný, kterému se přihlásili; dále datum nastoupení služby v legiích, případně datum legionářské přísahy.
- U žadatelů, kteří nepodali zvláštní přihlášky před svým vstupem do legií, datum tohoto vstupu resp. přísahy.
- U žadatelů, kteří nesloužili přímo ve vojsku, nýbrž konali službu (politickou, propagační, válečné úkony a pod.), která výslovným ustanovením kompetentních úřadů zahranič-

ního hnutí byla na roveň postavena službě ve zbrani, datum přihlášky jejich ke službě ve zbrani a datum ustanovení k dotyčné službě jakož i orgán, který je k ní ustanovil.

d) U žadatelů, kteří se dovolávají toho, že sice podali přihlášku do československé armády zahraniční včas, t. j. před 28. říjnem 1918, že však byli teprve po této době zařazeni, komu se přihlásili a z jakého důvodu byli zařazeni teprve po této době.

e) U žadatelů, kteří se dovolávají své služby v některé spojenecké armádě, kdy vstoupili a do které spojenecké armády, kdy, jak dlouho a u které jednotky konali službu a jakou, kdy byli propuštěni a jak, kdy a komu se hlásili do československé armády zahraniční, proč nebyli resp. nemohli být do ní zařazeni a nepodali-li přihlášku, proč se nehlásili do československé armády.

f) U žadatelů, kteří dovolávají se své služby v československých legiích, tuto však před 28. říjnem 1918 opustili, dlužno hodnověrně prokázat, že byli řádným způsobem propuštěni, po případě, že jen nepřekonatelné překážky jim zabránily, aby ve službě až do uvedeného termínu setrvali.

Ku všem okolnostem, které žadatel ve své žádosti uvádí, lze přihlížeti jen, pokud jsou pro ně písemné doklady. Svědectví přípustna jsou jen výjimečně.

Kromě toho musí každý žadatel pro případ, že bude uznán za legionáře, udati potřebná data pro evidenci.

Přiznání práva legionářského a vymezení trvání služby v legiích provede ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií — Evidenční úřad) na základě originálních dokladů z archivu a z evidenční kanceláře příslušné legie. Ve sporných případech rozhodne ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií) po zvláštním řízení. V kladových případech vyhotoví Evidenční úřad Československých legií žadateli „Potvrzení“ podle vzoru A, podepsané přednostou Evidenčního úřadu a opatřené úředním razítkem tohoto úřadu. Potvrzení to obdrží běžné číslo a zapíše se do seznamu, vedeného Evidenčním úřadem. Originální listina pak doručí se uznanému legionáři služební cestou jeho velitelství, slouží-li aktivně, jinak prostřednictvím obecního úřadu jeho bydliště. Při vydávání „Potvrzení“ musí se legionář vlastnoručně na něm podepsati.

III. Místa služební, jež jsou legionářům vyhrazena, nebo na která jim přísluší přednostní nárok (k §§ 4 a 5).

Článek 7.

Místa pod a) a b) §u 4 a v §u 5 zákona vyjmenovaná buďtež obsazována v prvé řadě ucha-

zeči-legionáři do stanovené výše 50% volných míst. Ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií — Unifikační referát) uvolní jednotlivé kategorie těchto míst, jakmile nebude pro ně již uchazečů z řad legionářských.

IV. Průkaz podle §u 7 zákona (k § 7).

Článek 8.

Průkaz, opravňující uznaného legionáře k žádostem za místa, vyhrazená v §u 4 a dávající mu přednostní právo při obsazování míst uvedených v §u 5, odstavec 2., vydává rovněž ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií) na žádost, podanou služebně legionáři aktivně sloužícími a přímo legionáři přeloženými do neaktivity. Tento průkaz předpokládá uznanou příslušnost žadatele k legiím a proto se může vydati jen po předložení již vyhotoveného „Potvrzení“ ve smyslu §u 2 zákona, nebo současně s ním. Ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií — Evidenční úřad) opatří za tím účelem rub „Potvrzení“ o příslušnosti k legiím doložkou dle vzoru B.

Článek 9.

Chce-li legionář dosíci potvrzení, že jest způsobilým pro místa úřednická, musí ve své žádosti výslovně uvést, že žádá za průkaz opravňující ho k ucházení se též o místa úřednická, žádost tuto pak doložit svými vysvědčeními školními, případně vysvědčením o praktickém působení (v kancelářích a pod.) v předvojenském občanském životě, nebo potvrzením od svého vojenského velitelství, jestliže u něho byl zaměstnán a osvědčil se jakožto síla kancelářská. Jeho údaje a doklady prozkoumá ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií) a přizná-li mu nárok na místa úřednická, doplní Evidenční úřad svrchu uvedenou doložku průkazní dodatkem ve vzoru B uvedeným. Není-li možno přiznati mu nárok na místa úřednická, vyhovuje-li však ostatním požadavkům, vyhotoví mu Evidenční úřad jenom jednoduchý „Průkaz“ a zároveň oznámí mu kancelář Československých legií, proč mu nebyl nárok na místa úřednická přiznán.

Článek 10.

Každý „Průkaz“ budiž podepsán přednostou Evidenčního úřadu-kanceláře Československých legií, opatřen úředním razítkem tohoto oddělení ministerstva Národní obrany, a při vydávání vlastnoručně podepsán majetníkem.

Článek 11.

Ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií — Evidenční úřad) poznamená ve svém seznamu vydaných „Potvrzení“,

komu byl současně nebo dodatečně vyhotoven „Průkaz“ pro nárok na místa sluhovská a pod. a komu přiznáno nad to právo na místa úřednická. Vydané průkazy vede Evidenční úřad v stálé patrnosti.

V. Žádosti legionářů o místa (k §u 8).

Článek 12.

Žádosti legionářů za propůjčení některého určitého uprázdněného místa ve státní neb jiné veřejné službě, nebo za zaznamenání na ono místo, není-li dosud uvolněno, nebo konečně za místo určité kategorie ve státní neb jiné veřejné službě bez ohledu na to, kde je uvolněno, či se uvolní, budtež podávány z pravidla prostřednictvím ministerstva Národní obrany (kanceláře Československých legií — Umístovacího referátu). Žádosti podávají legionáři ještě sloužící ve vojsku služební cestou svého velitelství, legionáři přeložení do neaktivity přímo Umístovacím referátu „Průkazy“ dle §u 7 zákona musí být k těmto žádostem přiloženy.

Vyžaduje-li služba, o kterou se legionář uchází, nějakých zvláštních vlastností či schopností, musí je uchazeč prokázat příslušnými doklady.

Jestliže od vydání „Průkazu“ uplynulo 6 měsíců, musí být žádosti legionářů dosud sloužících ve vojsku opatřeny dobrodáním jejich nadřízeného velitelství, žadatelé přeložení do neaktivity pak musí přiložit nové vysvědčení zachovalosti.

Přímo k úřadům, ústavům nebo závodům místa obsazujícím mohou být podávány žádosti jen v tom případě, že lhůta konkursní jest příliš krátká a mohla by být přeměškována zasláním žádostí prostřednictvím ministerstva Národní obrany (kanceláře Československých legií — Umístovacího referátu). Žadatel jest však povinen uvědomit o tom Umístovací referát. Rovněž úřad, ústav nebo závod místo zadávající nechť o takových žadatelích podá zprávu ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií — Umístovacímu referátu), který poskytne i případné informace o žadateli.

VI. Vyhlásování uprázdněných míst (k §u 9).

Článek 13.

Úřad, ústav nebo závod, který dle §u 9, odstavce 1., tohoto zákona jest povinen oznámiti ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií), že je rozepsáno nějaké legionářům vyhrazené místo služební, nebo místo úřednické, na které mají legionáři přednostní právo, nechť zároveň připomene, jsou-li u něho již zaznamenáni na ono místo oprávnění uchazeči-legionáři a kteří. Ministerstvo Národní obrany

(kancelář Československých legií) podle okolností vyhlásí tato místa v časopise „Československý Legionář“ s udáním lhůty konkursní, která zásadně nebudiž kratší čtyř neděl ode dne vyhlášení. Kratší lhůtu, ne však pod 14 dní, musí úřady, ústavy nebo závody místo zadávající vždy náležitě odůvodnit. Povinné veřejné vyhlášení míst děje se Úředním listem republiky Československé.

Článek 14.

Místo, na které jsou zaznamenáni legionáři, nemusí se již vypisovati. I taková místa budtež však úřadem, ústavem nebo závodem oznamována ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií) k případnému doplnění návrhu na jich obsazení ještě jinými uchazeči.

VII. Jmenování legionářů a nastoupení místa (k §u 12).

Článek 15.

Jmenovací dekret budiž zaslán legionáři dosud ve vojsku sloužícímu prostřednictvím ministerstva Národní obrany (kanceláře Československých legií — Umístovacího referátu), který zařídí jeho nastoupení udělené služby podle platných předpisů. Legionáři do neaktivity přeloženému budiž zaslán dekret přímo, jeho opis pak ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií — Umístovacímu referátu).

Článek 16.

Nenastoupí-li legionář udělené místo do 14 dnů po doručení ustanovovacího dekretu bez udání náležitých důvodů, nebo vzdá-li se obdrženého místa, budiž to úřadem, ústavem atd. oznámeno ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií — Umístovacímu referátu) k podání nového návrhu na obsazení.

Článek 17.

Zjistí-li se dodatečně, že některý nelegionář vydával se za legionáře a na základě toho byl jmenován do státní neb jiné veřejné služby, budiž okamžitě místa zbaven a místo obsazeno legionářem.

VIII. Právo stížností (k §u 13 a 14).

Článek 18.

Stížnost proti obsazení některého místa legionářům vyhrazeného, nebo na něž mají legionáři přednostní právo, nelegionářem, podává legionář při obsazení tohoto místa proti zákonu pominutý, prostřednictvím ministerstva Národní obrany (kanceláře Československých legií) k tomu ministerstvu, jemuž podléhá úřad, ústav nebo zá-

vod, který místo obsadil. Trestní pravomoc v případech druhého odstavce §u 14 zákona přísluší politickým úřadům I. instance.

IX. Vzdání se a ztráta výhod legionářských (k §u 15).

Článek 19.

Legionář majetník „Průkazu“, který se ze své vůle vzdá úplně nebo z části výhod poskytovaných mu tímto zákonem, zašle svoje „Potvrzení“ s „Průkazem“ ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií) s vyjádřením, že se vzdává buď jen nároku na místa dle §u 7 nebo vůbec práv legionářských. V prvním případě ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií) uvede v neplatnost jen „Průkaz“, poznačená to v rejstříku „Potvrzení“ Evidenčním úřadem vedeném, a „Potvrzení“ legionáři vrátí. V druhém případě uvede se v neplatnost celá listina.

Článek 20.

V případě odsouzení legionáře pro trestní čin, který má za následek ztrátu výhody dle §u 7 zákona, jest opis právoplatného rozsudku zaslán ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií), která provede zrušení platnosti „Průkazu“.

Článek 21.

Obdobně budiž provedena a v seznamu Evidenčního úřadu poznamenána i neplatnost „Průkazu“ po úmrtí legionářově.

X. Ztráta a vydání nového „Potvrzení“ a „Průkazu“.

Článek 22.

Ztratí-li své „Potvrzení“ a „Průkaz“ legionář dosud ve vojsku sloužící, oznámí to neprodleně svému velitelství, legionář přeložený do neaktivity přímo ministerstvu Národní obrany (kanceláři Československých legií). Ministerstvo Národní obrany oznámí jiným centrálním úřadům ztrátu dotyčné listiny.

Vydání nového „Potvrzení“ a „Průkazu“ povoluje ministerstvo Národní obrany (kancelář Československých legií) dle výsledku vykonaného vyšetřování; nová listina má text původní, ale nové číslo běžné dle pořadí evidenčního rejstříku.

XI. Platnost nařízení (k §u 18).

Článek 23.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení. Provésti nařízení toto přísluší ministru Národní obrany v dohodě s ostatními ústředními úřady.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Habrman v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Beneš v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Houdek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Staněk v. r.

Dr. Heidler v. r.

Vzor A

(k čl. 6. nařízení ze dne 4. března 1920, č. 151 Sb. z. a n.)

Ministerstvo Národní obrany, kancelář Československých legií — Evidenční úřad.

Č.

Kolku prosto podle § 16
zákona ze dne 24. čer-
vence 1919, č. 462
Sb. z. a n.**Potvrzení,**

že (jméno a příjmení)
 voj. hodnost a poslední voj. těleso
 narozený dne v okres země
 příslušný do okres země
 jest ve smyslu § 2 zák. ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n., a článku 5. vládního
 nařízení ze dne 4. března 1920, č. 151 Sb. z. a n.,

legionářem.

Do československé armády legionářské přihlásil se }
 Do armády spojenecké vstoupil } dne
 Z čsl. legionářského vojska byl řádně propuštěn }
 Do neaktivity byl přeložen, demobilisován }
 Na území Československé republiky z Ruska se vrátil } dne
 (pouze pro ty, kteří se vrátili po 31. prosinci 1919 z Ruska) }
 Jest dosud ve vojenské činné službě.
 Jeho služba legionářská počítá se mu do dne takže celkem
 obnáší roků měsíců (kalendářních).

Toto potvrzení jest dokladem pro nabytí všech práv, vyhrazených legionářům zákonem
 ze dne 23. května 1919, č. 282 Sb. z. a n., a ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n.

V Praze, dne

Vlastnoruční podpis majetníka:

Podpis přednosty evidenčního úřadu:

Nehodící se budiž škrtnuto.

Vzor B

(k čl. 8. nařízení ze dne 4. března 1920, č. 151 Sb. z. a n.).

Ministerstvo Národní obrany, kancelář Československých legií — Evidenční úřad.

Č.

Kolku prosto podle § 16
zákona ze dne 24. čer-
vence 1919, č. 462
Sb. z. a n.**Průkaz**

podle § 7 zák. ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n.

Legionář

má nárok ucházeti se o některé služební místo vyhrazené legionářům v § 4 a přednostní právo na místa vytčená v § 5, odst. 2., zák. ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n.

(Pro legionáře s kvalifikací úřednickou):

Týž jest způsobilý zastávati místa úřednická, vyjmenovaná v 1. odst. § 5 uvedeného zákona.

V Praze, dne

Vlastnoruční podpis majetníka:

Podpis přednosty evidenčního úřadu:

Nehodící se budiž škrtnuto.